

[Aksel Larsen.]

tivt for at begrænse uberettigede Prisstigninger, og derfor kan vi heller ikke betragte Loven i dens nuværende Affattelse som tilstrækkelig. Vi bestrider ikke en saadan Lovgivnings Nødvendighed, men vi bestrider, at det er nødvendigt at have en Lovgivning og et Restriktionssystem herhjemme, som aabner fri Bane for Spekulation, skaber Monopoler for Kapitalisterne, lægger Loft over Arbejdernes Lønninger og tillader, at Priser, Aktieselskabsdividender og Tantièmes svulmer op til Højder, vi ellers kun har kendt under den vildeste Krigstid. Af disse Aarsager ønsker vi ikke at have noget Medansvar for den Façon, Lovgivningen har faaet, og vil afholde os fra at stemme.

Prieme: Jeg dokumenterede i Gaar ved Tal hentet fra den tyske Statistik, at vor vigtigste Eksportartikel, Landbrugsvarer, i Øjeblikket fortrænges paa vort næststørste Aftagermarked, Tyskland, til Fordel for Landbrugsvarer fra andre Lande. Den højtærede Handelsminister gjorde efter min Tale den Bemærkning, at de af mig nævnte Tal ingen Betydning havde. Jeg anmodede to Gange den højtærede Minister om nærmere at uddybe, hvad han mente med denne Udtalelse. Jeg opfordrer endnu en Gang den højtærede Minister til at udtale sig lidt nærmere om dette Spørgsmaal, for det kan vel ikke være saaledes, at Landets Handelsminister vil paastaa, at det ikke har nogen Betydning, at vor vigtigste Eksportartikel fortrænges fra vort næststørste Aftagerland, Tyskland, til Fordel for andre Landbrugsvarer? Jeg vil i hvert Fald indtil videre vægre mig ved at tro, at det har været den højtærede Handelsministers Mening.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Det ærede Medlem Hr. Prieme har selvfølgelig fuldkommen Frihed til selv at bestemme, hvilke Spørgsmaal han vil fremsætte, og hvorledes han vil forme dem, men en tilsvarende Ret maa jeg have med Hensyn til mine Svar. Og jeg har udtrykkelig besvaret det ærede Medlems Forespørgsel og sagt, at de Tal, som det ærede Medlem nævnte her, angav kun, at Danmarks Eksport til Tyskland af Landbrugsvarer i Forhold til andre Landes maaske var blevet mindre, men at Tyskland havde haft en meget stærkt forøget Import, og som Følge deraf var vore Tal mindre. I øvrigt skal jeg henvise til Fortrykket Sp. 1851, hvor jeg udtrykkelig har dokumenteret, at vor Landbrugseksport er stærkt stigende, hvad ogsaa er anerkendt fra autoritativ Landbrugsside.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Det vilde jo ikke være rart, hvis dansk Landbrugseksport skulde blive staaende paa det samme Niveau, naar Tyskland pludselig i meget betydelig og meget forøget Grad bliver Køber af Landbrugsvarer. Men det, det her drejer sig om, er noget ganske andet. Det, det drejer sig om, er nemlig, at vor procentvise Andel i det tyske Køb af Landbrugsvarer i det sidste Aar er svundet ind paa alle de vigtigste Omraader, i ganske betydelig, og jeg kan sige i ganske betænkelig Grad. Naar Spørgsmaalet om Valutacentralens Fortsættelse eller Ikke-Fortsættelse er til Afgørelse her ved tredje Behandling, naar man har lagt Mærke til alle de Begrundelser, der fra Regeringspartiernes Side til Stadighed fremføres for denne Lovgivnings Fortsættelse, hvor man til Stadighed vender tilbage til Spørgsmaalet om Afsætningen af vore Landbrugsprodukter og fremhæver, at Valutacentralen er nødvendig herfor, og det saa med tørre Tal kan dokumenteres, at paa vort næststørste Marked har Forholdet været det stik modsatte, nemlig at vor Andel i dette Lands, Tysklands, samlede Import af Landbrugsvarer er gaaet ned i Forhold til andre Landes, ja, saa forekommer det mig, — med den Begrundelse, der her i Tinget Gang paa Gang har været fremme, og som for mig maa staa som den vigtigste, idet det, der er opnaaet beskæftigelsesmæssigt og valutarisk, vel ikke kan tillægges nogen særlig Betydning —, at Ministeren ikke kan affærdige dette Spørgsmaal saa let, som den højtærede Handelsminister vilde gøre det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 68 Stemmer imod 49.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: a) Forslag til Lov om en Kornordning, b) Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen, c) Forslag til Lov om en Smørordning og d) Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød.

(Lovforslagene findes i Tillæg A. Sp. 3419 ff.; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1774 ff.).